

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

București
Nr. 2633B / 27.03.2007

INTERPELARE

Adresată: Csaba Ferenc Asztalos
Președinte al Consiliului Național pentru Combaterea
Discriminării

De către: deputat **ADRIAN MOISOIU** Grupul Parlamentar al **P.R.M.**
și prezentată în ședința Camerei Deputaților din data de: 26 martie 2007

Domnule președinte,

Ziarele care apar în Harghita, Covasna și chiar și unele din Mureș, în caz cvasigeneral, aduc la cunoștință, că pentru ocuparea unui post, cam indiferent care, se solicită drept condiție specifică cunoașterea limbii maghiare.

Domnule președinte,

Deși mai nou se practică ședințe de guvern comune româno-maghiare, conform art.13 din Constituție, **limba oficială în România este încă limbă română.**

Indiferent că în anumite zone ale României trăiesc minoritari într-o proporție mai mare de 20%, conform Legii 215/2001 sau a Legii 188/1999, **excluderea românilor în propria lor țară** de a participa la un concurs pentru ocuparea unui post pentru că nu cunosc limba minorității trăitoare în zonă, **reprezintă discriminare!** Ba mai mult, se încalcă și art.25 al.(2) din Constituția României, referitor la stabilirea domiciliului într-o anumită zonă: „*Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.*” Și cum se poate stabili un domiciliu, dacă nu i se permite decât condiționat, de a ocupa un loc de muncă?

Am ajuns să întâlnim asemenea interziceri, la nivelul ocupației de șofer pe autocamion, consilier juridic, tehnician constructor, șef de platformă și altele!?

În același timp vă sesizez o „**găselniță**”, pe care sunt convins că o cunoașteți și Dumneavoastră cât și organismul pe care îl conduceți, anume de a se introduce în „**fișa postului**” drept cerință, cunoașterea limbii minorității – scris și oral, atâta timp cât pentru motive de genul audiențelor, pot fi solicitați în cazuri izolate, traducători. În fond ce este mai important, capacitatea de a rezolva o problemă sau modul în care stai de vorbă cu anumite persoane, care de fapt, ele însele, nu respectă Constituția, fiindcă

nu cunosc sau **nu vor să vorbească**, limba oficial a statului în care au crescut și unde își câștigă pâinea?

E fals și imoral domnule președinte, ca unui arhitect vorbitor de limbă română, absolvent al unei facultăți de arhitectură în limba română la București, Cluj-Napoca sau alt centru universitar, să i se interzică participarea la concursul pentru ocuparea postului de arhitect șef, sau altor cetățeni, de alte profesii - pentru ocuparea unor funcții de conducere (director executiv în cadrul consiliului județean, și altele) și astfel să se faciliteze ocuparea aceluiași posturi unor persoane din rândul minoritarilor, făcându-se astfel rabat la calitate.

Măsura de a decreta că ocuparea unui post de îngrijitor sau muncitor de întreținere care nu cunoaște limba vorbită de minoritate nu constituie discriminare, în timp ce pentru ocuparea unui post pentru care se cer studii superioare - este, **reprezintă în fapt o politică** de obligare a românilor trăitori **încă** în zonă fie de a părăsi zona, fie de a urma școli în limba maghiară, cu alte cuvinte **de maghiarizare!**

În răspunsul pe care mi l-ați dat la precedentă interpelare pe aceeași temă, la 25.10.2006, vorbeți despre faptul că, „*Consiliul Județean Harghita a vizat permiterea dezvoltării firești a comunității maghiare din județ*”, dar despre faptul că, în Consiliul Județean Harghita sau Covasna se încurajează și se duce o politică de autonomie teritorială pe criterii etnice, de federalizare a României, despre aceasta, care este poziția Colegiului pe care mă îndoiesc că în acest fel, aplicând „*politica struțului*”, îl conduceți cu onoare?

Și la urma urmei, politica europeană în problemă, o Transilvanie după model elvețian, la care se referea președintele U.D.M.R. Markó Béla, la cel de al VIII-lea Congres, nu calitatea urmărește? Interzicerea participării unei persoane la concursul de ocupare a unui post, de fapt limitează aria de selecție, deci aduce pe de o parte prejudicii calității, cât și restrânge ori înlătură exercitarea drepturilor omului în condiții de egalitate! Astfel nu se poate interpreta art.2 din Ordonanța O.G. nr.137/2000 la care vă face plăcere să faceți referire?

Apropo, domnule președinte, faptul că dumneavoastră, cetățeanul român de etnie maghiară ASZTALOS CSABA FERENC, sunteți președintele Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, nu credeți că prin hotărârile la care luați parte, puteți fi acuzat de părtinire? Nu vă interesează părerea populației majoritare? Înainte de a-mi da un răspuns, vă rog să nu găsiți motive „*cusute cu ață albă*”!

Vă mulțumesc,

Solicite răspuns scris

Ing.Prof. Adrian MOISOIU
Deputat PRM de Mureș

